

עש"ק פר' עקב תש"ע

דעה חכמה לנפשך

פרשת עקב

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון
"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת הכם" ללימוד הנגלה והנסתר
רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיר"ק תובב"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באידיש

- ❖ שיעור בגמרא מסכת סוכה, מפי הר"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אהח"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהר"י זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.
- ❖ שיעור בספר נתיב מצוותיך להרה"ק מקאמארנא זי"ע ואוצרות חיים למתחילים מפי מו"ר הגה"צ ביום ג' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בשעה"כ - שבת ביום ד' בשעה 8:15 בערב.

שיעורים בלשה"ק

- ❖ שיעור בספה"ק עין חיים למתחילים, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, ביום ב' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בספה"ק שיהות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:00.
- ❖ שיהת קודש ברעווא דרעוויין שלוש סעודות (מוזמן צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באידיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספה"ק אוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-61)
 - שיעור בספה"ק רחובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-63)
 - שיעור בהסידות (פר' השבוע) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-62)
 - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים - שיעור מס' 5 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-65)
 - שיעור בשעה"כ שבת - שיעור מס' 6 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-66)
 - שיעור בספר אדיר במרום לרמה"ל (טל' 03-6171041) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-62)
- ❖ **שיעורים בלשה"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספר התניא - שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
 - שיעור בסה"ק שיהות הר"ן (ושער יחז"א) - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-3)
 - שיעור בסה"ק ליקומי מוהר"ן - שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-6-5-2-4)
 - שיעור בסה"ק עין חיים - שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900).

אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.

ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

ויהי רצון שבכח התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' בראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד
ונזכה כולנו יחד לביאת משיח צדקינו כב"א.

מכון "יום החכמה"

ת.ד. 5245 ירושלים

טל': 057-3153884 טלפקס: 02-5389584

דא"ח רעוא דרעוין פרשת עקב תשס"ט

**וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתֶם וְעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְשָׁמַר ה' אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתָּיִךְ: (דברים ז', י"ב)**

הולך סובב על מלך המשיח כמובא (דברים רבה פ"א כ'), וביאת המשיח הוא זמן תכלית התגלות אהבת השי"ת לישראל עד עולם העשיה ממש. וכן כל הברכות שבפרשת בלעם הם מדברים מברכות ישראל ושפעם הטוב בעולם העשיה. ועיקרו בהתגלות מלך המשיח.

ב. עקב תשמעון, להעלות בחי' העקבים, ולגלות אלקות בתחתונים

הוא מה שהפסוק מבשר 'ואהבך', שעוד בודאי נזכה להתגלות אלקות בתחתונים בפועל ע"י מלך המשיח. וכל זה תלוי ב'זהיה עקב תשמעון', היינו שנשמע בבחי' העקב, ואז נזכה להנקודה של התגלות מלך המשיח, שהוא עיקר האהבה של השי"ת לישראל.

כי עיקר הברכה הוא להפך קללת בלעם לברכה, היינו להפך גשמייות עולם העשיה לגילוי אלקות, אפי' כשאדם נמצא במקום נמוך, והיצר הרע מתגרה בו ח"ו, עכ"ז יראה להתגבר להדבק לאור אלקותו

פרישי' הק': המצוות קלות שהאדם דש בעקביו תשמעון, ושמר ה"א, ישמור לך את ברכתו, ואהבך והרבך.

**א. התגלות אהבת ה' לישראל
בביאת המשיח בעולם העשיה**

כ' הארז"ל בשעהפ"ם פ' עקב: **ואהבת וברכך והרבך: ארז"ל**, כל מה שישראל אוכלים בעוה"ז, מברכותיו של בלעם הרשע. אבל זכויותיהם של ישראל, שמורים הם לעוה"ב. הח"ד ושמר ה' אלהיך וכו'. הנה רז"ל למדו זה, מפסוק **ואהבת וברכך והרבך, מגזירה שוה, נאמר כאן ואהבך אצל וברכך, ונאמר בבלעם ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה, אצל כי אהבך ה' אלהיך. ולא מצינו בכל התורה ברכות כתובים בתורה אצלם אהבה, אלא בבלעם כנזכר א"כ מ"ש כאן ואהבך וברכך והרבך, הם ברכות בלעם:**

בפרשת בלעם נאמר 'דרך כוכב מיעקב וקם שכט מישראל', דרך כוכב

לזאת צריך האדם להתעקש מאד ולהתאמץ שלא להרפות, להמשיך להפש ולחתור לזכור את השי"ת ולהדבק בשמותיו הקדושים. כי זוהי תכלית האדם להיות דבוק ביחודו ית"ש, וישנם זמנים שיוכה לדביקות ויוכל לחשוב מיהודים ומאלקות ומשמות הקודש באופן הראוי, וישנם זמנים שהוא במדרגה פשוטה, ומתאמץ בפשטות ללמוד תורה להתפלל בכונה, וביותר צריך אז מדת העקשנות דקדושה, כי כן דרך הצדיקים שמתאמצים במדרגתם, להדבק לסוד רעוא דרעוין, שזהו ענין מצח הרצון, שם הוא ענין ההתעקשות, שהאדם מתחזק ברצון חזק להדבק באור אלקותו ית"ש, במצחא דרעוא, ולוקח משם כח לחשוב משמות הקודש ומדביקות בה'.

וכשיש לו בחי' האש ד'נוריאל', בודאי יכול האדם לראות השמות הקודש ולחשוב מהם, אבל כשאין לו אש, והאור מסתלק, אזי צריך להתעקש וללמוד ולהתפלל, להדבק בצדיקים שהם מייחדים היחודים האמיתיים ושמות האמיתיים, ע"י התדבקותם כרעוא דרעוין בתמידות, ויש להם רצון אמיתי לה'. ועי"ז נמשך על כל נפש מישראל התגלות פנימית שבאמת כל אחד מישראל רוצה בודאי בכל עת להדבק בו ית', כי גם במקום העקביים ישנו צמאון דקדושה, כמו"ש (עמוס ה' י"א): 'לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה''. וזה הצמאון צריך שיתגבר על ידו בהשתוקקות להתעקש להדבק באלקותו ית"ש גם בעת הקטנות. ועיקר ההתעקשות הוא ע"י שיודע בבירור

ית"ש, כי זהו תפקידם של זרע ישראל לגלות אלקות במקומות הנמוכים. ולעיתים יתהפך היצר הרע לחדוותא דשמעתתא, כמו"ש בזה"ק. וזה עיקר חדוותא דשמעתתא כשאדם זוכה לגלות אלקותו ית' בעולמות התחתונים, שבזה מתתקן הרע ונעשה כסא אל הטוב.

**ברצוא מאיר אש בסוד נוריאל,
ובשוב נעלם האור, ונשאר בחי'
מט"ט**

ועלינו להתבונן איך לקיים 'זהיה עקב תשמעוין', והנה אמרו רבותינו ז"ל 'מצות שאדם דש בעקביו'. כי הנה נודע שכשאדם מתבונן באלקות ובדביקות בהשי"ת, יש בזה שתי מדרגות, רצוא ושוב, ובתיקוני זהר (דף קט) איתא 'רצוא דא נוריאל ושוב דא מט"ט'. כי כשמתבונן באלקות יש שהאדם זוכה לבחי' אש הדביקות בחי' נוריאל, אבל יש בחי' שאין לבו מתעורר לכל זה, והוא בבחי' שוב דא מט"ט. וכן הוא הדרך בעבודת ה' שבתחילה כשאדם מתבונן באלקות ומתפלל בכונה ולומד תורה בדביקות, מאיר לבו באש קודש ומרגיש האלקות, והוא בבחי' נוריאל, אבל כהמשך יורד למקום ששם האור גנוז ונעלם ומסתלק מגילוי הקודם, והוא בבחי' שוב דא מט"ט.

**ג. עבודת האדם בבחי' שוב,
להתעקש מאד להדבק בשמותיו ית'**

ואיך יתקיים האדם בעבודת ה' בעת הסתלקות ההרגשה האלקית.

דעתיק שגנוז בו, להתעקש לראות השמות גם כשהוא בחי' טוב, בחי' מט"ט, שהאור נעלם ונסתר ממנו. יתעקש להדבק באור היסוד, ואזי יתגלה לו בחי' ט"ט דמט"ט, שהוא האור הגנוז ביסוד, ט"ט בגי' ח"י, ט' דאור ישר וט' דאור חוזר, שהוא התגלות אלקות בבחי' שהאור חוזר למעלה למעלה, ונתדבק בגילוי אלקות האמיתי, כנדוע שזהו כח היסוד לחבר ולהתעלות עד למעלה למעלה.

ה. ע"י ההתעקשות להדבק במצח הרצון זוכה לדעת דעתיק

וע"י ההתדבקות ברזא דמצחא דרעוא, דבו גנוז בפנימיות יסוד דעתיק, יסוד יוסף, ע"י שמתעקש כן לראות השמות הק', גם כשהאור נעלם בבחי' הנה"י בעולם המלכות, במקום חורבן בית המקדש, עי"ז יזכה לעלות כביכול יותר עד פנימיות דעת דעתיק הגנוז ב'אזירא'. כי רזא דאזירא הוא דוד, והדעת דעתיק הגנוז בו הוא רזא די' דדויד, בבחי' ורוח אלקים מרחפת על פני המים, דא רוחו של משיח, הרוח של משיח הוא סוד האזירא העליון, שבפנימיותו מאיר דעת דעתיק עצם פנימיות הנשמה.

ו. יסוד דעתיק בסוד משיח בן יוסף, ודעת דעתיק בסוד משיח בן דוד

וכמו שעיקר גידול האילן הוא מלמטה, ועי"ז גודל וצומח למעלה למעלה, כן ע"י שהאדם מתחזק כשהוא למטה למטה, במקום העקביים, במצב של קטנות המוחין, בחי' טוב, בחי' נה"י, מקום הסתרה

שבתוך המצח הרצון גנוז ומתלבש יסוד דעתיק, שהוא העונג האלקי, שבמידה זו ברא השי"ת העולם כשעלה ברצונו בסוד רעוא דרעוין.

ד. באש' – היינו בחי' העקשנות דקדושה, אתה עתיד לבנותה

ובפנימיות הנפש של כל אחד מישראל הוא יודע שעיקר בנין בית המקדש תלוי באש להכת הלב, כמ"ש באש אתה עתיד לבנותה, זה האש הוא בחי' בינה ויגיעה בעבודת ה', וכמ"ש 'זיהיה בית יעקב לאש ובית יוסף להבה', והוא ע"י העקשנות דקדושה שהאדם רוצה תמיד להיות דבוק במצח הרצון, ומתעקש בהתעקשות נוראה להדבק באור יסוד דעתיק הגנוז בו, לראות ולהנות מאור האלקי, שהוא יסוד דעתיק. ובזה מאיר גם אור העליון למטה למטה, כי נעוץ סופו בתחילתו, ע"י ההתדבקות למעלה למעלה, מאיר האור גם למקומות הנמוכים בבחי' עקב, במקום הנה"י, ששם נעלם התגלות אלקותו ית"ש, אך ע"י ההתעקשות יזכה לבחי' 'באש אתה עתיד לבנותה'.

כי מה שנחרכ בית המקדש הוא בבחי' העלמה והתגלות מידות הנה"י, ומה שהאדם רואה וזוכה לשמות הקודש הוא בנין בית המקדש, וכל זה ע"י ההתעקשות שבבחי' האש. בזה אנו זוכים לבנות את בית המקדש בהתעקשותנו, לא רק להתעקש על התורה והתפילה בכונה, אלא גם להתעקש להתעלות מהחורבן, לתקן העקביים ע"י בחי' מצח הרצון, ואור יסוד

בשלימותן, כמו"ש בספר הק' עמק המלך
(שער ה' נ"ה).

ח. סוד המראה של דניאל, הקרן הקטן הוא קליפת ישמעאל

ודניאל הוא סוד שם הק' אל אדני, סוד קץ הימין, והוא חזה וראה במראה החלום, ד' המלכויות ששולטים על בני ישראל, ד' החיות ר"ת שם אדני, א' אריה, ד' דב, נ' נמר, י' הוא החיה שיש לה' י' קרניים, שהם ד' הגלויות שעברו על ישראל, והחיה שיש לה' י' קרניים הוא מרמוז על הגלות האחרון. כמו"ש (דניאל ז' ז') **'באתר דנה הזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיא דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר א ברנליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה:**

משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין בעיני אנשא בקרנא דא ופום ממלל רברבן: וביארו המפרשים שזה האחרון מרמוז על גלות אדום, גלות אחרון, וכדאי' בספה"ק ובפרקי דר' אליעזר, שבסוף גלות עשיו ישנה גלות ישמעאל, שהוא מרומז במראה של דניאל, החיה עם הקרן הקטן, פום ממלל רברבן, הוא קליפת ישמעאל הקרן הקטן שמתחצף בפיו, והוא סוף קליפת עשיו. ועיקר מה שישאל צריכים שמירה באחרית הימים הוא מזאת הקלי'. כי עשרה קרניים של עשיו, הוא

והעלמה. עי"ז זוכה שהאילן יגדל למעלה למעלה ביותר, עד המקומות השרשיים הגבוהים שלמעלה, כי התדבקות במצח הרצון שבו גנוז היסוד, זה מאיר בתוך החושך להאיר מקום הנה"י למטה. ועי"ז זוכה להמשיך להתגדל עד דעת דעתיק הגנוז באוירא. ובזה מתחברים תרין משיחין, כי יסוד דעתיק הוא סוד משיח בן יוסף, ודעת דעתיק הגנוז באוירא הוא סוד דוד, ולא סתם דוד אלא דוי"ד מלא, כי בחי' האוירא הוא הי' שבדוי"ד, פנימיות דוד, שהוא עצם אור העתיק.

ובתחילה צריך להתקשר ליסוד דעתיק, להנות משמות הק', ואפי' שהמקדש הרב, והאור גנוז, הרי הוא מתאמץ להרגיש אור האלקי, בזה גודל האילן עד דעת דעתיק הגנוז באוירא, אור האלקי שמאיר תוך הבינה, הוא אור יוסף שבתוך דוד, שעליו נאמר 'דוד מלך ישראל חי וקים', דוד מלא. והוא ע"י ההתאמצות להדבק במצח הרצון, שע"ז מתגלה לו האור האלקי, עצם התגלות האלקות שבנשמה.

ז. ע"י ההתעקשות דקדושה זוכה לקץ הימין, קץ הפלאות

וכמה שנתקן מקום העקב, ששם הוא מקום הצמאון, כן יזכה לקץ הימין. והנה קץ הימין מובא בדברי הנביא הקדוש דניאל איש המודות (פרק י"ב), ובו מרומז וגנוז כל רזי הגאולה. שבאמת היה צריך להיות התגלות משיח בשנת של"ה ע"י שלימות גילויי של האר"י הק', ולא זכינו אז, ונפטר בשנת של"ג ולא נמשכו כל הגילויים

**י. עיקר השמחה בעולמות עליונים
כשזוכים לתקן העקביים, מקומות
הנמוכים**

וְהָיָה לשון שמחה' (ויקרא רבה י"א ז), כי זוהי עיקר השמחה למעלה, שזוכים להאיר הארה במקומות הנמוכים, והוא בכח אור העתיק שיכול להמתיק עולם העשיה. כי עתיק יומין בכחו להכניע ק"כ צירופי אלפים דעשיה, ולהמתיק כל הדינים, וכל זה רק בתנאי שמתעקשים להדבק באור האלקי בבחי' רעוא דרעוין ומצח הרצון. בסוד כתר מלכות, שהראש מחובר עם הסוף.

כִּי מה שמתעקש להדבק בשמות הקודש, בסוד יסוד דעתיק הוא גילוי של הרגליים בחי' עקב. וכשמתעורר הקלי' מסטרא דרגליון הוא קליפת ישמעאל – סוף עשיו, כמובא בחלום של נבוכדנצר, שם היא המדרגה האחרונה, בסוף הצולמא, וכדי להכניע זאת הקליפה הוא רק בכח סוד כתר מלכות, בעקשנות דקדושה להדבק ברעוא דרעוין ולהתקשר ליסוד דעתיק בחי' ושמר ה"א לך את הברית', לראות שמות הקודש ולהדבק בו ית'. וע"י שמתעקש לראות השמות, יכול לעלות עד דעת דעתיק שהוא סוד הי' דדו"ד הגנוז באוירא, ובזה מעורר משיח בן דוד. שהוא סוד המשך הפסוק של דניאל, התגלות מלך המשיח, (י"ג-י"ד) **חֲזָה הַיּוֹת בַּחֲזוֹי לִילִיא וְאָרוּ עַם עֲנְנֵי שְׁמַיָא כְּבַר אֲנִשׁ אַתְּהָ הוּא וְעַד עֵתִיק יוֹמִיא מְטָה וְקַדְמוּהִי הַקְּרִבוּהִי: וְלֹא יְהִיב שְׁלִטָן וְיִקְרַ וּמְלָכוּ וְכָל עַמְמִיא אַמְיָא וְלִשְׁנַיָא לֹא יִפְלַחוּן שְׁלִטְנָה שְׁלִטָן**

הגלות הכללי האחרון, אעפ"כ החמור מבניהם הוא הקרן הקטן, קליפת ישמעאל.

וּבַהֲמִשְׁךְ ראה דניאל התגלות עתיק יומין, כמ"ש (שם ט') **חֲזָה הַיּוֹת עַד דִּי כַרְסוֹן רַמְיָו וְעֵתִיק יוֹמִין יִתְּב לְבוּשָׁה כְּתִלְגַּ חוּר וְשַׁעַר רַאשָׁה כְּעַמְר נְקָא כְּרַסִּיה שְׁבִיבִין דִּי נוֹר גְּלַגְלוּהִי נוֹר דְּלִיק: הֵיִינוּ שְׁדַנְיָאֵל רַאֲהָ שַׁעֲיָי אֹר עֵתִיק עֲלִיוֹן יְכוּלִים לְהַכְנִיעַ זֹאת הַקְּלִיפָה הָאֲחֵרוֹנָה.**

**ט. דייקא ע"י המשכת האור למקום
הרגליון יכולים להכניע כל הרע**

וּכְשֶׁהֲבַעַשׂ"ט רצה ליסוע לארץ ישראל, נתגלה אליו האור החיים הק' ואמר לו שאם יזכה לראות את רגליו בשעת עליית נשמה, רק אז יוכל לבא לא", ואם לא יראה את רגליו לא יוכל לבא. ואז היה המעשה של הנסיעה שתפסו את הבעש"ט ונסתלק ממנו כל מדרגותיו, עד שנתגלה אליו אחיה השלוני וגילה לו שמות 'אקיה ואדנ"י'.

וּפְנִימִיּוֹת הענין כי כשהצדיק זוכה לראות שמות הק' בכחינת חב"ד והג"ת, הוא בסוד 'נוריאל', שיש בזה בחי' אש והתגלות. אבל עיקר הכניסה לארץ ישראל תלוי באם רואה השמות כשנמצא במצב של מט"ט שהוא בחי' שוב, האם הוא יכול להתעקש להדבק באלפים חיים גם במצב של שוב, בעולם העשיה, במצב של חורבן בית המקדש והסתלקות המוחין, דאם יכול אז להתעקש לראות שמות הקודש, הוא בסוד רגלי הצדיקים, שהוא בחי' עקב תשמעוין.

אור זיו האמונה הק' הנקראת בשם 'אבן', היא בחי' האבן הטובה שהיתה תלויה לאברהם אבינו והיו כולם מתרפאין בה (ילקוט"ש מלאכי ג' צקצ"ג). היא זאת הבת שהיתה לאאע"ה ובכל שמה, היא האבן אשר מאסו בה הבונים והיתה לראש פינת, היא רוא דמלכות הגנוזה ברדל"א, היא ההתענגות בפשמות האמונה הק', אליה יצמאו כל הצמאים.

ירחם ה' על עמו שיזכו להתגבר בכח העקשנות דקדושה, לא רק להתעקש יומם ולילה להתמיד בתורה ולהתפלל בכל לב, אלא להוסיף יותר ויותר לבנות בית המקדש של אש ההתלהבות דקדושה, ולא רק בעת הגדלות המוחין, אלא בעיקר גם כשהאור נסתלק ואינו מרגיש כלום, בבחי' נה"י, רגלין, בחי' עקב, בחי' שוב, אזי יתעקש להתקרב להשי"ת, לזרוק קליפת הרימו"ן וההסתרה ולמצוא הט"ט הפנימי דמטטרו"ן, להדבק באור היסוד הגנוז במצחא, לחשוב מאלקות בכח, ובוזה לעלות לדעת דעתיק עד הרדל"א, ובוזה יתגלה מלכותו ית' בכל העולמות בכיאת גוא"צ ברחמים.

יג. דעה חכמה לנפשך

הנה נפש ענינו רצון, השתוקקות וצמאון, ועיקר הרצון הוא להתדבק בחכמה אלקית, באור שמותיו ית'. וזה פירוש **דעה חכמה לנפשך**, שיחיה הרצון והנפש להדבק באור שמות הקודש. לא רק בעת הרצוא בסוד נוריאל, אלא גם בעת השוב בסוד מט"ט.

עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל:

יא. הכנעת קליפת עשיו בכח ההתבוננות דקדושה, הכנעת קליפת ישמעאל ע"י ההתעקשות להדבק בשמות הק' גם במקום הקטנות

כי באמת זה לעומת זה עשה אלקים, כמו שעשיו הוא כנגד קליפת הבינה, וישמעאל כנגד הקל"י דחכמה. כן הוא בקדושה, כדי להכניע קליפת עשיו צריך סוד הבינה דקדושה, אור מצח הרצון, כחות של רצון חזקים ביותר, אבל כנגד ישמעאל שהוא סופו של עשיו, צריך להאור של יסוד דעתיק שענינו אור העקשנות במצח הרצון, להתעקש לראות בחי' הרגלין, כמו שגילה האוהח"ק לבעש"ט, שעיקר העבודה לראות סוד הרגלים, לראות השמות הק' גם במצב הנה"י והקטנות. שהוא התקשרות מצח הרצון ליסוד דעתיק. שבזה מתרומם לדעת דעתיק בסוד דוי"ד מלא.

יב. צמאון דקדושה מכניע צמאון דס"א

ועתה באהרית הימים, נתעורר בנשמות ישראל השתוקקות וצמאון דקדושה, ולעומת זה עומד הס"מ ומכנים הצמאונות דקל"י לתענוגי עוה"ז רח"ל. אבל הצדיקים מתגברים בצמאון דקדושה, צמאון לאלקות, ע"י שמתעקשים להדבק באור רעוא דרעיון, לראות השמות בכל המצבים, להיות דבוק בתמיד בה, להנות מאור אלקי, ועי"ז זאהבך וברכך, ויתגלה

יִרְחֵם ה' שנתחזק באלו הימים הלילה לא לבלות במקומות שאין שם קדושה, ולא ליפול ח"ו מגדרי הקדושה שכל אחד נגדר בהם, והלילה לא לפרוץ גדרי הקדושה. כי באחרית הימים בוחנים כל אחד מישראל אם שומר על גדרי הקדושה, ונצור מצות קדשך, שמור שבת קדשך, הכל תלוי רק בקדושה, לא מועיל שום ענין אחר בעולם אם אינו אוהו בגדרי הקדושה. אין שום גילוי אלקות רק ע"י קדושה, ויש לכל אחד לחשוב עצות בזה, דייקא באלו הימים שיש כאלה שיש להם נסיונות שלא לאחוז בגדרי הקדושה, צריך להגביר שמירה כפולה ומכופלת, להחמיר כמה חומרות בענין הקדושה, כנודע שאף שאמר הבעש"ט לא להחמיר חומרות יתרות, שלא יפריע מהדביקות, מ"מ בענין הקדושה מסורת בידינו שבודאי צריך להתגבר ביתר שאת להחמיר בכל גדרי הקדושה והצניעות. וכ"ש כשהס"מ מנסה להחליש כח דקדושה, צריך להחמיר חומרא אחר חומרא בגדרי הקדושה, וללכת בדרך הצדיקים, כי כל חומרא ותוספת גדר בקדושה מרים ומעלה את האדם לדרגות נוראות בדביקות לבורא כל העולמים.

וְזָה שמור שבת קדשך, דע"י הקדושה וההתדבקות באור התורה"ק יזכה לאורייתא דעתיקא סתימאה, כביאת גוא"צ תיכף ומיד לאלתר ברחמים בב"א.

וְזָה יִהְיֶה כְּתָר לְרֵאשֶׁךְ, עי"ז יזכה להדבק ליסוד דעתיק הגנוז במצחא, וממנו לעלות לדעת דעתיק הגנוז באורא, שהוא סוד 'כתר לראשך', סוד דוי"ד מלא. ומשם לרדל"א ששם גנוזה המלכות, שלימות התגלות מלך המשיח. כמ"ש דניאל **וְאָרוּ עִם עַנְנֵי שָׁמַיָא**. וע"י שמתקן ומכניע ד' הגלויות, בזה זוכה גם לתקן להכניע הקרן הקטן, פום ממלל רברבן, בכח הדעת דעתיק המשפיע לפומא, בזה מכניע הגלות האחרון, הי"ד הגנוזה דדוי"ד, שהוא ה' הקטן כנגד הקרן הקטן, אור הגנוז כנגד הקרן הגנוז. כשבני ישראל יזכו לזה הדעת והדביקות, אזי 'יהיא כתר לראשך', שזוכה למלכות הגנוזה ברדל"א ולהתענג באור האמונה.

וְכַמְנִישׁ רבינו בעל הלקו"מ שה'לא יודע' שלו גבוה מה'יודע' שלו, כי כל הידיעות של הצדיק הוא בסוד דעת דעתיק, וה'לא יודע' הוא סוד המלכות הגנוזה ברדל"א שנהנה רק מפשמות האמונה.

נִצְוָר מִצְוֹת קִדְשֶׁךְ שְׁמוֹר שַׁבַּת קִדְשֶׁךְ, דהכל תלוי כביכול בענין הקדושה, כי בלעם הוא ענין הצמאון דקלי' שרוצה ח"ו לפגום בקדושת ישראל, אבל נצור מצות קדשך שהצמאון יהיה רק לקדושה, שמור שבת קדשך, בזה יזכה לרעוא דרעוין שמאיר בשבת, ויזכה להתעלות עד המלכות הגנוזא ברלד"א.

